

JONG
LEREN

stichting
confessioneel
onderwijs

JL.nu

december 2017

PERSONEELSBLAD VAN STICHTING JONG LEREN

Innoveren en experimenteren
Krijg jij voldoende ruimte?

ICT in de klas:
iPads, Bee-Bots &
klooi-koffers

Pilot Leren leren
'Ieder kind heeft een
bepaalde leerstijl'

Voilà, wat een inspirerend magazine is deze uitgave geworden. JL.NU staat boordevol bijdragen van medewerkers, die het werkprincipe 'We geven ruimte' benutten om het dagelijkse werk in en rond de klas te veranderen en te verbeteren. Het bruist op vele plekken in onze organisatie. Wat is het mooi dat we dat met elkaar kunnen en willen delen.

Ook met de Inspectie, die in de maand november en december in gesprek is gegaan met het bestuur over de kwaliteit van ons onderwijs. Er zijn verificatie-onderzoeken gedaan op een aantal scholen (Halverwege, IKC Molenwerf, 't Venne en Bommelstein). Hoewel het onderzoek op dit moment nog loopt, kunnen we trots en tevreden zijn met de voorlopige terugkoppeling.

Naast de verificatie-onderzoeken hebben wij in samenspraak twee scholen voorgedragen voor het predicaat 'goed'. De inspectie is het met ons eens dat het onderwijs op deze scholen, De Reiger en De Paradijsvogel, inderdaad gewoon goed is.

Het onderwijs blijft de komende periode onderwerp van gesprek. Op het ministerie zijn ze er nog niet uit op welke wijze ze tegemoet willen komen op de thema's werkdrukverlaging, loonsverhoging en lerarentekort. PO Front (PO raad, vakbonden en PO in actie) wil de maximale druk blijven uitoefenen om zo aandacht te blijven houden voor de zorgen rond het basisonderwijs. Wij ondersteunen de medewerkers omdat wij zien dat het nodig is!

En dan is het ook bijna Kerstmis, tijd voor bezinning en rust. Tijd om samen te zijn met familie en vrienden. Tijd voor vakantie en tijd voor goede voornemens in 2018. Enfin, wij wensen jullie allemaal een fijne Kerst en een mooi en gezond 2018!

JOHN
PAUL
SYTSKE

Korte berichten

JL.nu zoekt (amateur)fotografen

De redactie van JL.nu merkt dat het soms lastig is geschikt en kwalitatief voldoende beeldmateriaal te vinden, of aan te leveren voor het personeelsblad.

Maar bij Jong Leren werken vast en zeker veel creatieve mensen die goed met een camera om kunnen gaan. Dus naar hen zijn we op zoek!

Vind jij het leuk om af en toe (max. 4 keer per schooljaar) een mooie foto te maken van een collega, de school, een klassensituatie of activiteit?

Meld je dan aan via redactie@jl.nu of n.dekeijzer@textart.nl. We horen ook graag of je een bepaalde specialiteit hebt (bijvoorbeeld portretten).

Wat hield ons bezig?

LIDO - Een trainingsdag vanuit het LIDO over Human Dynamics met 15 collega's uit de stichting. Leerkrachten gingen op zoek naar hun dynamiek: hoe communiceer ik? Hoe werk ik het liefst en met wie? Basis hiervoor is de theorie van Human Dynamics.

7 vragen aan...

Ria van der Scheer

leerkracht St. Theresia-school, Bloemendaal

1. Wat was je eerste bijbaantje?

Na koffers verkopen bij V&D koos ik voor een beter betaalde baan in de huishouding. Vijf jaar lang leerde ik o.a. zilverpoetsen. Nu staan door mij afgestofte modellen in het Scheepvaartmuseum.

2. Wie was je favoriete leraar?

Ik maakte als eerste mijn wiskundehuiswerk, terwijl het niet mijn beste vak was. Kwam dat door leraar Dolle?

Colofon

JL.nu is een uitgave van Stichting Jong Leren. **Concept en realisatie:** TextArt, Heerhugowaard. **Redactie:** Heleen Broerse, Paul Bronstring, Esther van Dokkum, Sytske Feenstra, Nadine de Keijzer, Tineke Puts, Annette Schaak, Arthur Snaauw, Ria van der Scheer, John van Veen. **Fotografie:** Esther van Dokkum e.a. **Vormgeving:** Studio Martin Rasch, Opmeer.

Lisettes web/apptip

Lisette Neijzen is ICT-medewerker bij Stichting Jong Leren. Op deze plek in JL.nu geeft zij iedere keer een interessante of leerzame web- of apptip.

Computational thinking

De Bee-Bot app doet in grote lijnen hetzelfde als de Bee-Bot vloerrobot. Met deze grappige robot in de vorm van een bijtje kunnen kinderen een route programmeren via de pijltjestoetsen op zijn rug. De app doet dit in 12 leuke levels. De Bee-Bot vloerrobot is onderdeel van de ICT-leskisten die momenteel op diverse scholen ingezet worden. Hierover lees je meer op pagina 13.

Team Franciscusschool Haarlemmerliede - Op locatie tijdens de dag van de leraar en de dag van de staking... met de JL-beker in de hand (waarvoor dank!) in gesprek met de 'thuisblijvers' over werkdrukverlaging.

3. Welke sociale media gebruik je?

Ik vind het fijn om niet bereikbaar te zijn. Daarom doe ik weinig met Facebook, Wayn en LinkedIn.

4. Waar haal jij je inspiratie vandaan?

De kinderen: hun enthousiasme inspireert mij. Maar ook door studie en het schrijven van artikelen. Ik ontmoet altijd enthousiaste mensen.

5. Waar mogen we jou voor wakker maken?

Voor een vakantiereis naar Frankrijk of Spanje.

6. Welke onderwijsinnovatie verrast jou?

Toch veel oude wijn in nieuwe zakken. Thematisch zaakvakkenonderwijs en groepsdoorbroken instructie op niveau gaf ik 40 jaar geleden ook al. Maar zonder dat ellenlange verplichte invoertraject.

7. Wat weten veel mensen niet van jou?

Dat ik met de AOb een rechtszaak heb aangespannen tegen DUO vanwege een naheffing van de Lerarenbeurs.

 Monique Kuik
beleidsmedewerker
onderwijs en opvang

Even Appen met

Wat komt er in je op als je terugdenkt aan de studiereis naar New York?

Inspiratie, enthousiasme, ambitie, energie, vertrouwen, geluk, Jong Leren-deel zijn, kennis en ervaring... We bezochten in New York en Binghamton verschillende scholen (elementary, middle- en high schools) en een driedaagse Community Schools Fundamentals Conference.

En verder?

Heb ik collega's beter leren kennen en ook voor mij nieuwe collega's ontmoet. Op de terugreis bijvoorbeeld gesproken met twee schoolleiders over een boek dat wij daar kochten 'It Takes a Village'. Over het gedachtegoed van Community Schools en vooral om samen in gesprek te gaan over de brede ontwikkeling van kinderen en hoe samenwerking ons daarbij kan helpen.

Wat neem je mee naar Jong Leren?

Een school is ook een community. Wij zijn allemaal lid van de community. Wij zijn de community. En zo dragen wij dus allemaal bij aan de toekomst, door ons werk met kinderen. Daar mogen we trots op zijn.

Wat gaan we ermee doen?

De inhoudelijke opbrengsten bespreken en vertalen naar onze praktijk. Zie het als een evaluatie, maar dan na een bepaalde periode waarin we alle indrukken een plek hebben kunnen geven. Welke kansen en mogelijkheden zien we? En wat is daarvoor nodig? Om tot slot te komen tot een aanscherping van het concept beleidsplan opvang en onderwijs.

Experimenteren in de groep

Passend Onderwijs voor allen

“Jullie werken te hard en de kinderen leunen als het ware achterover en wachten af wat ze krijgen opgedragen.” Zo luidde ongeveer de feedback die het team van De Graankorrel in Kudelstaart kreeg na een brede audit ter voorbereiding op een inspectiebezoek. Saskia Hoogkamer, leerkracht van groep 7, kon zich wel vinden in dit commentaar van de directeuren en het bestuur. “Van eigenaarschap was aan beide zijden geen sprake.”

Het auditteam daagde de leerkrachten uit te gaan experimenteren. Saskia heeft de handschoen opgepakt en is met de uitdaging aan de slag gegaan. Inspiratie vond ze onder andere in de zin: ‘Als je blijft doen wat je deed, dan krijg je wat je kreeg’. Ze ging daarom op zoek naar manieren om haar groep meer te betrekken bij het ‘eigen leren’.

Kwestie van proberen

“Als je op zoek gaat op internet zijn er meer dan voldoende ideeën te vinden om mee te experimenteren. Voor mij was dat werken met het databord. In de klas hangen de doelen waaraan op een bepaald moment

gewerkt wordt. De kinderen geven zelf met knijpers aan in hoeverre ze een bepaald doel beheersen. Dat kan in 4 stappen: dit kan ik nog niet, ik heb nog wat hulp nodig, ik kan dit! en ik kan het uitleggen. Dat laatste is natuurlijk het hoogst haalbare, als je in staat bent andere kinderen te helpen iets te begrijpen.”

Daarnaast gebruikt Saskia tabellen en grafieken. “Daarop houdt de groep bij wat voor resultaten de kinderen behalen. Elk kind heeft in de eigen map de individuele doelen en grafieken. Dit laatste is nieuw dit schooljaar, dus is echt nog een kwestie van uitproberen. De kinderen zijn enthousiast,

want ze houden de map goed bij en delen de resultaten met hun ouders.”

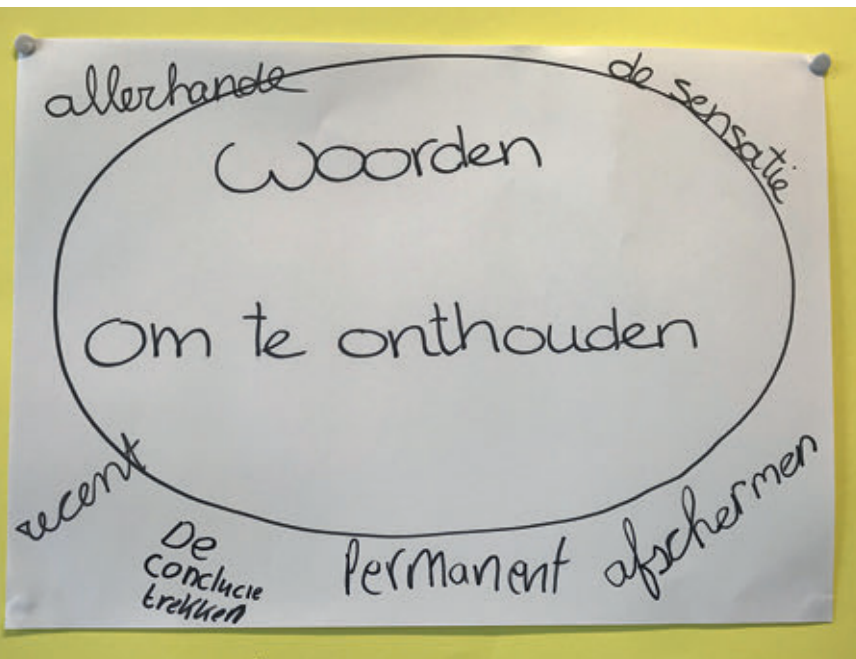
Geen verplichte instructie

De verplichte instructie is gestopt. “Kinderen schrijven zich in voor de instructie. De meeste kinderen kunnen goed aangeven of ze iets wel of niet begrijpen. Een enkel kind heeft hulp nodig en die geef ik één op één. De kinderen zijn meer gemotiveerd dan een goed jaar geleden en zijn betrokken bij de instructie omdat het om hun eigen inzet gaat.”

Om hen te helpen, gebruikt Saskia een weekplanning. “De kinderen plannen zelf de leerstof. Een aantal instructies staat vast, anderen zijn vrij in te vullen. Daarbij bespreek ik wel hoe je handig kunt plannen, dat is nog onderdeel van het leren. Aan het eind van de week bespreken we wat wel en wat niet is gelukt. En we controleren met de wisbordjes, tijdens circuit, in gesprekken en natuurlijk ook met toetsen.”

Sparren met collega's

Wat haar opvalt is dat kinderen actief en gemotiveerd aan het werk gaan. “Ze ontwikkelen inzicht in hun sterke en zwakke kanten. Hun oplossingsgericht vermogen wordt op deze manier aangesproken en ze leren veel meer samen dan voorheen. Maar we zijn er nog niet”, zegt Saskia eerlijk. “Het databord is voor verbetering vatbaar. En dit jaar was het weer nieuw voor

de groep. Het gesprek aangaan over leren en hoe je dat het beste kunt doen, helpt dan wel. Deze manier van werken sluit ook mooi aan bij ons nieuwe concept van 3D onderwijs, waarbij denken, praten en doen in die volgorde aan bod komen.

Wat vinden kinderen ervan?

Stella: “Ik vind het leuker om naar school te gaan, omdat ik zelf mag kiezen.” **Corné is ook blij met die vrijheid om te kiezen wat je gaat doen.** “Ik luister eerst naar de doelen van juf en besluit dan of ik wel of geen instructie nodig heb. Meestal ga ik zelf aan het werk.” **Stella vindt veel dingen best moeilijk en kiest vaak voor instructie, waarna ze beter kan werken.** “Toch kan ik al best veel moeilijke dingen aan andere kinderen uitlegen.” **Corné doet dat vaker. Maar deze werkwijze is dus niet alleen voor kinderen die alles makkelijk aankunnen.**

Toch kost zoeken naar wat werkt en hoe het anders kan veel tijd. Ik weet dat op veel scholen wordt geëxperimenteerd en gezocht naar een goede aanpak. Ik zou graag een kijkje nemen op scholen die daarin verder zijn dan ik.” Ook het zoeken naar zinvolle leerdoelen vindt Saskia soms best lastig. “Sparren met collega's zou fijn zijn.”

Marco van Muiswinkel, leerkracht Franciscusschool Haarlemmerliede, is na 10 jaar bij The Sting weer terug in het basisonderwijs. Daar was hij van 1985 tot 2007 al groepsleerkracht en directeur. Ergens aan bijdragen, ertoe doen....
Marco vindt het weer net zo leuk als in 1985!

Maandag

Na mijn eerste herfstvakantie starten met een studiedag: Missie – Visie. We leiden kinderen op voor beroepen die er nog niet zijn. Wat moeten we ze leren, en hoe en waarom? Een boeiende puzzel. Het idee van de TOEKOMSTSTOEL is gaaf.

Dinsdag

Een kast vol Chromebooks: dat is na mijn uitstapje naar het bedrijfsleven echt een verandering. Voor kinderen heel gewoon, voor mij nog even wennen.

Woensdag

Kijken bij collega Jaap Kralt in Halfweg (bedankt, Jaap). 's Middags naar Heemstede voor een bijeenkomst met nieuwe mensen bij JL. Gelukkig, ook hier een beproefde manier om in korte tijd kernwaarden te benoemen: KAARIJES! Die hadden we maandag nog niet gezien...

Donderdag

Lampionnen maken met verticaal samengestelde groepen: 4-12-jarigen! En de stoere groep 8-leerlingen helpen als volwaardige leerkrachten de kleuters. Some things never change.

Vrijdag

Kanjertraining door collega Sanne. Je ziet haar niet, maar ze zweeft ergens tussen de leerlingen: ze tillen haar op. Mooie manier om vertrouwen te laten zien. Nog een training die ik mag gaan volgen.

Zaterdag

Deze zaterdag is voor het paardje. Even lekker een sprongetje maken. Al 48 jaar mijn grootste hobby. Connemara pony's: the best!

Zondag

Morris, mijn immer blij labrador, is opgegroeid als hond van de directeur (ik dus) op de ONS in Zandvoort. De kinderen waren dol op hem. Er zouden veel meer dieren in en rond de scholen moeten zijn! Therapeutisch en opvoedkundig niet te evenaren.

Pilot 'Ik Leer Leren' op Bommelstein

In januari start op Bommelstein de pilot 'Ik Leer leren'. Leerlingen uit de groepen 8 voor wie het leren moeilijk is, krijgen dan gedurende 8 weken een uur les van Lotte Verkooij. Zo hoopt zij te bereiken dat de leerlingen uiteindelijk de vorm van leren vinden die bij het best bij hen past. Dit natuurlijk ook met de bedoeling hun kans op succes in het voortgezet onderwijs te vergroten.

Hoe ben jij op het idee gekomen deze lessen te gaan geven?

"Ik zag in de bovenbouw leerlingen die weliswaar hard werkten, maar desondanks laag scoorden op proefwerken. Dat was voor deze kinderen enorm frustrerend. Nadat ik de hbo-opleiding Kindercoach had afgerond aan de Tea Adema Academie, besloot ik daarom de 3-daagse 'Ik Leer Leren' training te volgen. Naast literatuurstudie en opdrachten kwam het bijbehorende handboek met de 5 uitgewerkte lessen uitgebreid aan bod."

Hoe screen je de leerlingen die daarvoor in aanmerking komen?

"Dat gebeurt in samenspraak met alle betrokken leraren en vanzelfsprekend vragen we toestemming aan de ouders."

Kun je iets vertellen over het programma?

"De eerste les vullen de kinderen een vragenlijst in. Aan de hand van hun antwoorden kunnen we vaststellen wat hun leerstijl is. Er zijn acht eenduidige leerstijlen die geassocieerd worden met een dier. Ben je bijvoorbeeld een giraf dan kun je goed waarnemen en observeer je vanuit je eigen perspectief. Je vertrouwt een kleine groep en wilt alles zelf oplossen. Om hulp vragen vind je moeilijk. Een papegaai daarentegen praat graag en heeft een grote woordenschat, maar is snel afgeleid en heeft moeite met opstarten. Dan is er ook een negende leerstijl, de kameleon, die nog geen duidelijke voorkeur heeft en zich altijd aanpast. De bedoeling is dat uiteindelijk alle leerlingen handvatten krijgen aangereikt die het best passend zijn."

En als de leerstijl is vastgesteld, hoe ga je dan verder?

"Naast 'hoe leer je en wat leer je?' volgen er lessen over faalangst, plannen, organiseren en concentratie. Er wordt veel met spellen gewerkt zoals het 'taartpuntenspel'. De rode taartpunten zijn dan de belemmerende factoren en de groene punten staan juist voor de positieve, sterke kanten. Bij deze training wordt veel visueel gemaakt bijvoorbeeld door middel van een mindmap of ondersteunende illustraties."

Dit doe je naast je werk als leerkracht van groep 8?

"Ja, dinsdagmiddag heeft mijn groep een uur gym. Dan geef ik de training. Voorlopig beperk ik mij tot een groepje van acht leerlingen om zo in staat te zijn individuele aandacht te geven. Wellicht trekken we het in de toekomst breder en betrekken we er ook leerlingen van groep 7 bij. Vroegtijdige hulp kan tenslotte veel problemen voorkomen."

"Ieder kind heeft een bepaalde leerstijl"

Theo Tersteeg werkt al bijna 40 jaar op de Antoniuschool. In 2018 gaat hij 'noodgedwongen' met pensioen en dit jaar verricht hij vooral veel ondersteunende taken. Altijd met een positieve kijk en van stilzitten is geen sprake. Tien uur sporten per week is voor Theo geen uitzondering. Dat beweging in zijn leven een grote rol speelt, blijkt uit de woorden van het woordweb die hij toelicht.

Woordweb Welke woorden spreken voor jou?

Wij geven ruimte
Wij dagen uit
Wij leren samen

- NIEUWSGIERIG
- RESPECT
- VERTROUWEN
- INSPIREREN
- ONTMOETEN
- VAKMANSCHAP
- MEESTERSCHAP
- KENNIS
- DELEN
- VERNIEUWEN
- AMBITIE
- DOELEN
- KRACHT
- TALENT
- VEILIG
- LEF
- INNOVATIE
- CREATIEF
- ONDERNEMEN
- DOEN
- BEWEGING
- FOCUS
- NETWERK
- ONDERZOEK
- KEUZES
- VRIJHEID
- VERBINDEN
- OMGEVING
- ONTWIKKELEN
- CREËREN
- EXPERIMENT
- LEIDERSCHAP
- STUREN
- PASSIE
- ZIEN
- TOEKOMST
- LUISTEREN
- INTUÏTIE
- DOORZETTEN
- MINDSET

Meesterschap/ vakmanschap

De kwaliteit van het onderwijs staat of valt met de kwaliteiten van de leerkracht. Daarom vind ik dat de pabo's hogere eisen moeten stellen aan studenten. En als we het onderwijs willen verbeteren, moeten we studenten van de academische pabo binnenhalen. En beter belonen. Hoger inschalen gebeurt nog helemaal niet binnen ons bestuur en dat zie ik als gemiste kans om het onderwijs verder te ontwikkelen.

Beweging

Voor mij als ADHD'er van levensbelang. Maar ik heb ervaren dat kinderen er op school ook baat bij hebben als wij aan hun bewegingsdrang tegemoet komen. Daarom had ik de daily mile ingevoerd. Met mijn groep liep ik 3 keer in de week 600-700 meter hard. Daarna kunnen ze weer veel beter nadenken. Stoom afblazen door even een moment gekke bewegingen te maken helpt ook. Van mij mag een kind met ADHD naast zijn tafel staan en met zijn armen zwieren achter in de klas. Zolang andere kinderen er maar geen last van hebben.

FOCUS

Ik heb beweging nodig om me te kunnen focussen. Ik schaats, fiets, loop hard, doe aan yoga en zit regelmatig op een roeiapparaat. Ik sport om energie op te doen én om rustig te worden. Yoga helpt mij even helemaal weg te zijn uit mijn omgeving. Zo voelt het. Even alles van je afzetten, om daarna te kunnen focussen. Fietsen werkt ook. En als je dan toch nog nadenkt, moet je gewoon harder fietsen.

Keuzes

Je hebt vaak meer keuzes dan je denkt. Werkdruk heb ik nooit gekend. Zodra je dat voelt, moet je er iets aan doen, andere keuzes maken. Als je accepteert dat iets niet lukt, wordt het nooit wat. Je hebt vaak veel meer opties. Ergens geen tijd voor hebben is voor mij een keuze die men veel te makkelijk maakt.

NIEUW WOORD: Mindset

Een woord dat ik graag zou willen toevoegen. Zelf volg ik de opleiding tot NLP practitioner. NLP staat voor Neuro Linguïstisch Programmeren. Kortgezegd heeft het met bewustwording en onbewuste sturing van je communicatie te maken. Dat vind ik mateloos interessant. Ook voor kinderen is de juiste mindset belangrijk. Daar werken wij op school aan met een speciaal werkboek. Ze doen dan allerlei opdrachten om te leren de positieve kant van zaken in te zien. Hierdoor krijgen de kinderen inzicht in hun eigen handelen en worden ze eigenaar van hun eigen leerproces.

#askArie

Gekluisterd aan mijn mobiel heb ik afgelopen woensdag de meet-up met onze minister van onderwijs gevolgd. Ik zag hem zitten met z'n stropdas van Urk, omringd door een aantal geselecteerde boze leerkrachten, schoolleiders, enzovoorts. Ook op het podium een meneer die op vakkundige wijze de boel aan elkaar praatte en de tijd strak in de gaten hield. Hulde.

Wat mij opviel, was de hashtag die steeds in mijn scherm voorbij kwam. De hashtag #askArie. Waarschijnlijk onbedoeld te grappig. Een soort 'hippig hashtagje' die de lading, maar bovenal de persoon van de minister niet dekt. Bij ons thuis wordt 'Arie' gebruikt om aan te geven dat je een beetje een loser bent: 'dat is echt een Arie'.

Mij becroop ook een gevoel van onbehagen. Alsof hij probeerde één van ons te zijn. Gewoon lekker casual mag je hem bij zijn voornaam noemen. Hou toch op! Hij heeft in deze meet-up laten zien dat hij zeker niet één van ons is. Sterker nog, hij heeft eigenlijk duidelijk gemaakt dat er wat hem betreft geen euro meer bij gaat komen dan reeds toegezegd. De hashtag #asksariemaarikdoertochnismee was eerlijker geweest.

Hij zei ook graag bij ons op school te komen. Fijn, hoeft echt niet, wij werken namelijk hard om de kinderen iets te leren op zo'n dag. Voor dat soort bezoek van Arie hebben wij echt geen tijd. Kom maar langs met een zak euro's, want die verdienen we gewoon.

Misschien moeten we ouders vragen #askArie te gebruiken als ze willen weten waarom hun kinderen verdeeld worden over andere klassen of zelfs naar huis gestuurd worden, omdat de juf ziek is. Eens kijken wat zijn antwoord dan is.

#fijnekerst

Kees Kloost

SAMEN BOUWEN AAN GOED ONDERWIJS

Innoveren en experimenteren met ICT in de klas

De een vindt het fantastisch, de ander een beetje spannend. Maar zie je ICT als verrijking, dan kan het je een beetje makkelijker maken in de klas. Bovendien wordt je lesaanbod een stuk interessanter.. In de interviews over experimenteren met ICT hoorden we het veel terug: niet te veel nadenken, maar doen, onderzoeken en ontdekken. Dan is werken met ICT zowel leuk als leerzaam. Voor kinderen, maar zeker ook voor leerkrachten!

Snappet: een makkie voor de leerkracht?

Hebben de leerkrachten van de Antoniussschool in Nieuw-Vennep echt een makkie, omdat ze Snappet gebruiken? Drie jaar geleden gingen ze met de software aan de slag. Voor Caroline Kerdijk (leerkracht 3-4) en Ingrid Nibbering (leerkracht groep 5) was het nieuw. “De testgroep was heel enthousiast, maar wij moesten ons erin verdiepen. Gelukkig is dat met een basistraining goed te doen.”

“Op dit moment gebruiken we het in groep 4-8 voor taal/spelling en rekenen, en in de bovenbouw ook voor begrijpend lezen. Eerst gebruikten we het boek erbij, maar de 3.0 versie van Snappet is verbeterd. De instructies zijn beeldender, dus het boek laten we los. Zodra de kinderen zelf aan de slag gaan met de opgaven, kun je direct op je ‘dashboard’ zien wie uitvallen. En opvallend genoeg zijn dat echt niet altijd dezelfde kinderen”, vertelt Caroline.

Niet meer nakijken

Weinig lesvoorbereiding is een van de grote voordelen voor leerkrachten. Ingrid: “Het uitgeschreven lesdoel en de opgaven bekijken we de dag van tevoren. Daarop baseren we onze instructie. Na iedere les maken de kinderen de plusopdrachten en werken ze aan hun eigen leerdoelen.”

Snappet kijkt ook na. Dat vond Caroline destijds heel interessant. “Het is heel handig, ook voor kinderen. Ze krijgen direct veel inzicht in hun eigen kunnen.”

Goed concentreren

Snappet blijkt voor kinderen die niet goed kunnen schrijven een uitkomst. “Wat niet wegneemt dat je moet leren schrijven”, benadrukt Caroline. “Ook merken we dat kinderen minder snel afhaken en beter betrokken zijn bij de lessen. Zeker als we het licht uitdoen, kunnen ze zich goed concentreren.”

Met versie 3.0 is een flinke stap voorwaarts gemaakt, vinden Caroline en Ingrid. “Het gaat nog makkelijker, omdat je verschillende werkwijzen kunt kiezen. Er zijn instructielessen met meerdere doelen en subdoelen. En kinderen kunnen hun eigen leerdoelen bepalen. Eigenaarschap vinden we heel belangrijk en wordt hiermee enorm gestimuleerd. Vanaf groep vijf maken we de kinderen hier steeds meer bewust van.”

Data verzamelen én gebruiken

Een nadeel? “Als de stroom uitvalt, heb je niet veel om op terug te vallen...”, grapt Ingrid. “Nee, het is vooral in het begin even wennen. Zo moet je niet vergeten hulprondjes te blijven lopen, ook al kun je op het dashboard meekijken. Je moet snel ingrijpen. Niet bang zijn, vooral lekker zoeken en uitproberen. Dan kun je veel met de data die je verzamelt. In de verdiepingscursus heb ik geleerd hoe je in Snappet rapporten kunt genereren. We doen dat nog niet, omdat we de controle niet willen verliezen. Net als toetsen. Eigenlijk is het overbodig, omdat we de vooruitgang elke dag in de gaten houden. Maar loslaten kost tijd. Ik geloof dat slechts 100 van de 2.800 scholen dat nu wel al doen. Dus voordat wij écht een makkie hebben, zijn we denk ik een paar jaar verder.”

iPads in groep 1-2

Onlangs zijn 200 iPads de organisatie ingegaan om in de groepen 1 en 2 het lesaanbod te verrijken. Inmiddels heeft een handjevol scholen de eerste training gevolgd. Hoe bevalt het?

5 vragen aan Ingeborg Boll,

leerkracht groep 1-2, Jacobaschool Heemstede

1. Hoe is de training gegaan?

“Het was oriënterend: hoe ga je er in de klas iets mee doen en hoe stel je hem in? We hebben alle leerlingnamen ingevoerd en de apps werden stap voor stap uitgelegd. Ook werd kort besproken hoe je de koptelefoon aansluit en welke spelletjes je kunt doen.”

2. Wat verwacht je van de iPads in de klas?

“Veel! Vooral in kleine groepjes is de iPad heel bruikbaar. Kleuters kunnen bij ons kiezen van het kiesbord en nu staat de iPad daar ook bij. Ook denk ik dat het remediërend goed ingezet kan worden. Even een andere vorm van oefenen als bepaalde stof er nog niet helemaal in zit. De kaarten met QR-codes om te scannen zijn ook erg leuk. Na

“Kinderen gaan helemaal op in hun spel”

het scannen wordt op de iPad een prentenboek voorgelezen. Dat vinden kinderen prachtig. Ze zijn heel handig met de tablets: de eerste foto's werden al snel gemaakt. We werken ook met de Bee-Bot en op de iPad staat een programmeer-app, dus wie weet versterken ze elkaar.”

3. Werkte alles direct naar behoren?

“Nou, niet helemaal. De synchronisatie was niet direct optimaal. Zo deden sommige apps het nog niet. En niet alle apps waarover we uitleg hebben gekregen staan erop. Maar dat komt in de loop der tijd vast wel goed.”

4. Wat heb je tot nu toe met de iPad gedaan?

“In de eerste week heb ik ze er nog niet veel bij gepakt, maar er gonsden wel direct veel ideeën rond. Laat een groepje door de school lopen en alles met een 'b' fotograferen, bijvoorbeeld. En bij het projectwerk extra filmpjes zoeken, is ook een optie. Inmiddels gebruiken we de iPad elke dag tijdens de keuzemomenten. Er zijn altijd kinderen die er iets mee willen doen. Slechts één leerling speelt liever in de hoeken.”

5. Wat valt je op als de kleuters met de iPad werken?

“Zodra een groepje met de iPad werkt, gaan ze volledig op in hun spel. Je hoort ze niet meer. Waarschijnlijk omdat ze alles zelf kunnen starten. Met een koptelefoon op zijn ze soms wel erg afgesloten van het klassengebeuren. Dat is iets om in de gaten te houden.”

ICT-leskisten

Experimenteren met programmeren

Anouk van Leeuwen, ICT'er en leerkracht, Mariaschool Zandvoort: "Ik ben zelf gek op ICT. Vroeger was het iets voor volwassenen, nu kunnen zelfs baby's 'swipen'. Ik vind het bijzonder hoe snel kinderen het zich eigen maken. Dat geldt ook voor programmeren. Er bestaan speciale lespakketten om dit te stimuleren, maar wij dachten als stichting: wie het zelf ontwikkelt, weet er alles van. Dan kun je elkaar ook makkelijker en sneller helpen als iets niet lukt. Scholen van Jong Leren kunnen dus aan de slag met ICT-leskisten.

Er zitten standaard gebruikershandleidingen bij om mee te beginnen. Maar je zult merken dat leerlingen al snel nieuwe opgaven bedenken en gaan experimenteren. Kinderen denken niet, die doen en hun inventiviteit en nieuwsgierigheid wordt steeds opnieuw geprikkeld. Je ziet ook snel genoeg of kinderen het juiste inzicht hebben of niet. In dat opzicht is het net wiskunde of taal. De een heeft meer hulp nodig dan de ander.

Programmeren is helemaal van nu, maar ook gericht op de banen van de toekomst. Bovendien helpt het enorm bij het logisch nadenken en tien stappen verder denken. Robots en pc's worden leidend, dat zien we nog niet voldoende terug in het onderwijs. Programmeren of ICT zou een standaard onderdeel van het lesaanbod moeten zijn. Daar wil ik me hard voor maken.

Geen tijd, of onbekend terrein, is geen excuus meer. Wij moeten een voorbeeld nemen aan de kinderen: niet nadenken, gewoon doen! Experimenteer eens met je team, dat is echt hilarisch. En als je het moeilijk vindt, laat dan iemand anders de eerste les geven. Meekijken met een collega kan natuurlijk ook. Op ons intranet lees je de komende tijd meer ervaringen en handleidingen. De leskisten vraag je aan via de ICT-coördinator. Doen hoor, het is zo leuk!"

Wat zit er in de ICT-leskisten?

We hebben twee setjes van vijf kisten. In elke kist zit een onderdeel:

- Little bits (bovenbouw)
- OZO-bot (midden-/bovenbouw)
- Makey Makey (bovenbouw)
- OSMO (kleuters)
- Bee-Bot (onderbouw)

Weten wat het is?

Op YouTube vind je inspirerende filmpjes over deze items.

René Jonker heeft als eerste ICT'er de leskisten in de school gehaald. "Na mijn uitleg ging heeft het team de leskisten direct zelf uitgeprobeerd. Dat is de eerste stap naar het gebruik ervan in de klas. Erg leuk was dat.

De kinderen zijn ook enthousiast. Ze experimenteren volop en als ze iets niet snappen, dan zoeken ze het op internet op."

Emma (groep 5): "Ik vond het heel erg leuk met de Bee-Bot, omdat je hem zelf kan besturen. En je kan hem opdrachten geven: ergens omheen rijden en dan weer terugkomen, bijvoorbeeld."

Skye (groep 5): "Ik vond het heel erg leuk om de Bee-Bot te besturen. Je kan hem alle kanten op laten rijden, zelfs om obstakels heen. Ook handig dat hij alle commando's onthoudt."

Ik ga naar New York en neem mee terug...

Een flinke delegatie van Jong Leren ging in oktober op studiereis naar New York, waar het om community schools draaide. Volledig in het straatje van Dorien Hulsebosch die met haar Paradijsvogel en de kinderopvang bouwt aan een integraal kindcentrum. “Doordat wij de hele buurt erbij betrekken, noemt men ons soms een community school. Ik hoopte dat in New York bevestigd te krijgen. En ik zoek altijd nieuwe ideeën om het onderwijs in Vogelenzang verder te ontwikkelen.”

“Wat mij heeft verrast en geraakt is de drive van Amerikaanse leerkrachten om dingen voor elkaar te krijgen”, blikt Dorien terug. “Heeft een kind geen dak boven zijn hoofd? Dan regelen we dat. Is een leerling niet op school gekomen: wie stapt er op de fiets om hem te halen? Ik weet wel dat het heel andere issues zijn dan waar we in Nederland voor staan, maar het zet je aan het denken. Waarom moet het bij ons zo lang duren als een kind extra zorg nodig heeft? Dat heeft volgens mij met onze afrekencultuur te maken. Of het ‘systeem’ zorgt ervoor dat wij door allerlei lagen heen moeten werken om ons doel te bereiken.”

Echte verhalen

Dat de scholen hechte community's zijn, heeft Dorien goed kunnen zien. “Dat is van levensbelang. Leerkrachten zetten vooral in op de vertrouwensband met kinderen. Of er uiteindelijk geleerd wordt, is van latere zorg. Ze weten, vaak uit ervaring, hoe je omgaat met verslaafde ouders of meisjes die veel te jong zwanger raken. En veel mensen met wie het uiteindelijk goed is gekomen, komen als vrijwilliger terug naar de school. Over de

problematiek daar en hoe je met ouders en vrijwilligers omgaat, had ik graag meer contact gehad met leerkrachten. Ik had hen in actie willen zien, kinderen willen spreken. Want echte verhalen inspireren me altijd het meest. Op andere studiereizen was daar volop gelegenheid voor. Helaas werd het verhaal van de school nu vaak in een aparte ruimte verteld, zonder dat we de sfeer in de school konden proeven. Ook tijdens de conferentie, waar ik veel mooie en indrukwekkende dingen heb gehoord, hebben we vooral veel geluisterd.”

Pizzadag

Het verbaasde Dorien toch nog hoeveel Amerikaanse kinderen overgewicht hebben. “Hoewel er veel nadruk ligt op gezond eten en Michelle Obama zich daar zes jaar lang hard voor heeft gemaakt, is er nog steeds een pizzadag. Dat vind ik onbegrijpelijk. Wat ik wel weer typisch Amerikaans en positief vind, is dat ze de huiswerkklass huiswerkcafé noemen. Ik ga kijken of dat in Vogelenzang ook aanslaat. En die ouders moeten we gewoon de school in trekken. Wij hebben de neiging wat afstand te houden, omdat Nederlandse ouders redelijk veeleisend zijn. In New York worden ze betrokken en spelen ze een rol bij het onderwijs. Daar kunnen wij van leren.”

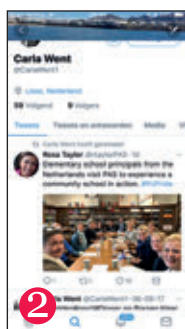

Het complete verhaal van Dorien en de andere New York-gangers lees je in het speciale online magazine. magazines.jl.nu/newyork

Snapshots uit New York

1

2

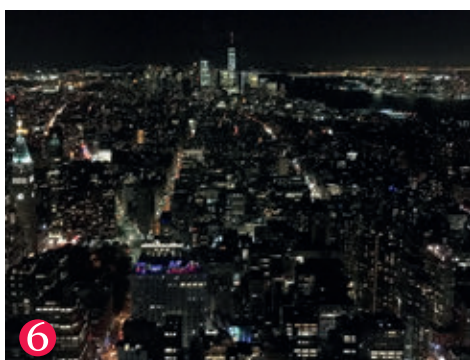
3

4

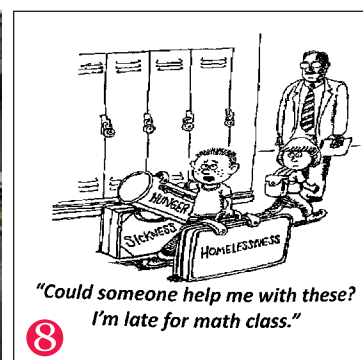
5

6

7

8

9

10

11

12

1 Bedankmoment na een van de vele schoolbezoeken 2 One minute of fame: er werd over ons getweet 3 Brave luisteraars tijdens een aansprekende presentatie 4 Park Avenue Elementary School 5 John aan het werk 6 New York by night 7 Met de schoolbus op stap 8 Dagelijkse praktijk voor onze Amerikaanse collega's 9 Hippe stoelen in de klas 10 Indrukwekkende sportzaal in de school 11 Think big!!! 12 En natuurlijk de groepsfoto

Krijg jij voldoende ruimte om

Angelique Brugman, onderwijsassistente De Meerbrug

"Ik krijg zeker gelegenheid om dingen uit te proberen en op te pakken. Dit is het tweede jaar dat ik als onderwijsassistente

werk met hulpgroepjes en zorgleerlingen. 's Morgens help ik in de klas en 's middags werk ik met groepjes kinderen aan onder andere spelling, lezen en tafels automatiseren. Voor het automatiseren van de tafels gebruik ik bijvoorbeeld Jenga, een spel waarbij je houten blokjes moet stapelen. Op elk blokje staat een tafelsom. Om beurten pak je een blokje en noem je de som met uitkomst. Weet je het antwoord niet, dan moet je het blokje houden. De winnaar is degene met de minste blokjes. Op deze manier automatiseren de leerlingen de tafels spelenderwijs. Hoewel ik altijd eerst overleg met de leerkracht, hebben ze mij vanaf het begin veel vrijheid gegeven om te experimenteren. Ik voel mij daardoor echt gehoord en gewaardeerd binnen de school."

Nelleke Kapitein, leerkracht groep 7 en gedragspecialist Het Mozaïek

"Ik krijg hier de ruimte om een ochtend in de week kinderen op weg te helpen die sociaal

emotioneel extra zorg nodig hebben. We zetten op deze school Passend Onderwijs bewust in op gedrag. Want als kinderen zich sociaal emotioneel goed ontwikkelen, dan gaan andere dingen ook beter. Kanjertrainingen zetten we in voor de groep en ik ga als kindencoach individueel met leerlingen aan de slag. Het kan gaan om het stimuleren van kinderen, maar ook werken aan afwijkend gedrag als gevolg van bijvoorbeeld faalangst of een instabiele gezinssituatie. Ik teken de gesprekken met kinderen uit en we doen spelletjes. Echt dingen die passen bij het kind. Ik zie kinderen groeien en boven zichzelf uitstijgen in plaats van frustreren uit pure onmacht. En dat krijg ik ook terug van leerkrachten en ouders. Echt heel fijn werk."

te experimenteren en te innoveren?

Edu Kos, leerkracht groep 5, De Tweemaster

"Dit is mijn derde jaar in het onderwijs. Ik merk dat er een kloof zit tussen de praktijk en wat op de pabo aan innovatie wordt gedaan. Veranderingen

gaan op scholen niet zo snel. Op de pabo leerden we bijvoorbeeld het rekenboek soms los te laten en te focussen op de leerlijn. Als je weet wat kinderen binnen een jaar moeten kunnen, dan bereik je dat doel soms sneller met zelfgemaakte lessen. Dat kost extra tijd, maar levert de kinderen vaak ook meer plezier op bij rekenen. Het is wel vrij lastig als eenling een andere manier van rekenen aan kinderen te leren. Want het gaat mis als ze een jaar later de methode weer moeten oppakken. Veranderingen moet je daarom altijd in overeenstemming met collega's oppakken. Maar dat houdt ontwikkelingen soms wel tegen, denk ik."

Britt Hekelaar, vakleerkracht gym, diverse scholen

"Ik krijg veel ruimte om te innoveren. Laatst mocht ik nieuwe gymmaterialen kiezen voor de St. Theresiaschool. We hebben veel klein materiaal aangeschaft, waaronder een knots-

hockeypakket en ballen om mee te jongleren. Kinderen vinden een circusact in elkaar zetten erg leuk. Toch ben ik het meest blij met de vele lijnen op de vloer. Daar kan ik nu alle kanten mee op. De grootste innovatie zou zijn als alle scholen een vakleerkracht gym krijgen. Dan kun je bewegingsonderwijs echt naar een hoger plan trekken. Maar dat blijft helaas een geldkwestie, terwijl bewegen zo nodig en belangrijk is. Een eenvoudige stap in de goede richting zou zijn met collega's binnen Jong Leren ideeën uit te wisselen. Nu haal ik inspiratie van speciale Facebookpagina's en het boek De Groene Spelen. Of ik overleg met mijn vriend, die ook gymleraar is."

Kim Garrelts, onderwijsassistent Bommelstein

"Als onderwijsassistent ben ik niet zo concreet met onderwijsvernieuwingen bezig. Ik stem de begeleiding aan een groepje kinderen af met de leerkracht. Ik werk meestal op dezelfde manier en zolang dat goed werkt, houd ik me daaraan vast. Als ik vind dat een bepaalde combinatie van kinderen niet

werkt, dan voel ik me vrij om dat te bespreken met de betreffende leerkracht. Flexibel ben ik zeker en ik sta ook open voor nieuwe dingen, maar van nature ben ik denk ik niet zo experimenteel ingesteld. Het is wel leuk om regelmatig bij lessen van collega's mee te kijken en daar weer nieuwe dingen op te pikken. Maar dat draagt vooral bij aan mijn eigen ontwikkeling. Als ik word gevraagd onderwijsinhoudelijk mee te denken, dan doe ik dat natuurlijk graag. Want we willen allemaal het maximale eruit halen voor de kinderen."

Op 4 oktober vond in Studio's Aalsmeer een congres plaats voor 300 medewerkers uit onderwijs en opvang. Het congres kwam tot stand dankzij een goede samenwerking tussen Jong Leren, Auro, Skoa en de gemeente. Ze speelden in op een vraag vanuit het onderwijs zelf. En dat is best heel uniek te noemen.

Congres 'Bewegen(d) leren' voor 300 medewerkers uit onderwijs en opvang

Leerkrachten hadden behoefte aan theorie en wetenschappelijk achtergrond over waarom het zo belangrijk is dat kinderen bewegen en waarom ze hierdoor beter leren en presteren. Professor dr. Erik Scherder is klinisch neuropsycholoog en benadrukt al lange tijd dat bewegen belangrijk is voor het ontwikkelen en welbevinden van de menselijke geest. Hij kwam daar bevlogen en overtuigend over vertellen. Ook de bekende topschaatser Erben Wennemars, ambassadeur van The Daily Mile, leverde een bijdrage. Dagvoorzitter was Antoine Zwagerman, directeur van de Jozefschool, die samen met Heleen Broerse, directeur van De Graankorrel, het congres mede heeft helpen organiseren.

Van braingym tot rekenbootcamp

Naast de leerzame lezingen, werden ook praktische handvatten aangereikt aan leerkrachten hoe ze 'bewegen en presteren' in de klas en op school het beste kunnen aanpakken. Daarvoor stonden acht workshops op het programma, waaronder 'braingym', van schoolplein naar beweegplein, beweging in de klas en de gezonde basisschool in de toekomst. Er was ook een rekenbootcamp en een spellingbootcamp. Het congres werd besloten met een gezamenlijk (gezond) diner.

Enthousiaste werkgroep

Aanleiding voor het congres was een bijeenkomst van het jubilerende Jeugdsportfonds in 2016. Dat was zo gericht op gezond gedrag dat Antoine Zwagerman en Heleen Broerse besloten het idee van een teamdag over dit onderwerp voor alle leerkrachten voor te leggen aan het Aalsmeerse Directiebestuur. De directeuren waren onverdeeld enthousiast en een werkgroep was snel gevormd. Al snel sloten ook mensen uit het voortgezet onderwijs en de sportorganisaties, de gemeente en de kinderopvang zich hierbij aan. Gedurende driekwart jaar is gewerkt aan de voorbereidingen, die uitmondde in een prachtige middag.

Met de papepel... Daniëlle Gelaudie, leerkracht groep 4 en lees

Lezen is mij met de papepel ingegoten. Mijn moeder en oma waren lezers. Mijn vader overigens helemaal niet. Mijn moeder nam me mee naar de dorpsbibliotheek, een fijne plek waar het heerlijk rook naar boeken. Een geur die ik me nog altijd kan herinneren. Ik vond altijd snel wat ik zocht om me thuis op of in mijn bed terug te trekken met een boek.

Een hobby, een passie, sporten, een vrijwilligersfunctie, dit doen jouw collega's na schooltijd:

Jocintha Persoon werkt al ruim twee jaar met veel plezier als leerkracht bij de Tweemaster in Vijfhuizen. Tijdens haar opleiding tot onderwijsassistent kwam zij in aanraking met de organisatie van de 'Kindervakantieweek' in Hoofddorp. Zij meldde zich aan als vrijwilliger, werd coördinator en is nooit meer vertrokken.

De Hoofddorpse kindervakantieweek is een begrip in de regio. Sinds drie jaar vindt het event plaats op een enorm terrein van Floriander/Studio 5. Een groep van ongeveer 25 vrijwilligers houdt dagelijks meer dan 100 kinderen actief bezig. Of... houden de vrijwilligers vooral elkaar en zichzelf bezig?

"Het zijn lange, intensieve dagen", vertelt Jocintha. "Een week lang van 07.00 uur tot 21.00 uur. Wat dat mij oplevert? Enorm veel lol, nieuwe vrienden en vooral veel voldoening, omdat je samen iets moois tot stand brengt. Met als resultaat natuurlijk al die blije kinderkoppies! Niks moet, alles kan, er is veel ruimte voor gekkigheid en creativiteit. Elk jaar stellen we met elkaar het thema vast en gaan we spullen verzamelen. Zelf zijn we die week natuurlijk ook verkleed en geschminkt en van regen heeft niemand last, die kids hebben het vaak niet eens in de gaten!"

"Met alle kennis die de harde kern van het team in huis heeft, lossen we veel problemen zelf op. Ikzelf coördineer de catering en kook voor de vrijwilligers; een ander doet weer de

begroting, de muziek en het geluid, regelt beveiliging, organiseert kleding en decoratie, draait het 'winkeltje' of zoekt sponsors. Met elkaar bouwen we op en breken we af. We improviseren steeds vaker en gebruiken daarvoor de input van de kinderen. Er ontstaat dan een verhaal - onze muziekvrijwilliger zoekt daar een deuntje bij, we bedenken een dansje - en het feest is compleet!"

"Door de jaren heen hebben we het aantal deelnemers fors zien groeien en is de organisatie steeds professioneler geworden. Inmiddels hebben we een eigen Facebookpagina met daarop dagelijks een journal van ons vlogteam! Kinderen die jaren hebben deelgenomen, melden zich na hun 12e jaar vaak aan als vrijwilliger. Vanaf het tweede jaar geven we ze dan steeds meer verantwoordelijkheid. Het werkt dus twee kanten op; da's toch hartstikke leuk?!"

Jocintha Persoon:

"Plezier voor iedereen staat voorop"

coördinator De Meerbrug

Eén periode verslond ik de boeken van De Vijf, een andere keer was de serie van Babysittersclub favoriet. Van Carry Slee en Thea Beckman heb ik daarna alles gelezen. Mijn dochter leest de boeken van Carry nu, ze zijn nog steeds actueel. Een favoriet kan ik niet kiezen, daarvoor houd ik teveel van lezen. Op school ben ik leescoördinator. Ik ben er

trots op dat we een aantal jaren geleden met sponsorgeld de schoolbibliotheek compleet konden vernieuwen. In de klas lees ik veel voor. Ook fragmenten, waarna ze zelf het boek mogen lezen. Kinderen moeten tegenwoordig wel leren genieten van een boek. We overschatten hen daarin. Ze moeten ontdekken dat de inspanning die lezen

kost, juist ontspanning en heel veel plezier oplevert. Meer dan televisie kijken. Voor die ontspanning lees ik 's avonds voor het slapen altijd nog een paar bladzijden. Dat is ook goed voor kinderen. Met de uitspraak 'alle kinderen vinden lezen leuk, zodra ze weten welk soort boek ze leuk vinden', ben ik het helemaal eens!

'We klooiën lekker aan met de digi klooi-koffer'

Expeditie micro:bit heeft compleet beslag gelegd op een groep leerlingen van Kindcentrum de Molenwerf. En op leerkracht Priscilla Rusman trouwens ook. Tijdens talententijd op dinsdagmiddag experimenteren ze met de digi klooi-koffer.

"Hoe zal ik beginnen? Tijdens talententijd kiezen kinderen van groep 5-8 een workshop die ze een aantal weken achter elkaar volgen. Ik geef deze periode de workshop Programmeren en daarbij gebruiken we de digi klooi-koffer met micro:bit. Ik ben zelf gek op experimenteren en vind het een uitdaging met de kinderen te ontdekken hoe programmeren werkt. In principe is dit bedoeld voor de bovenbouw, maar na een moeilijke eerste les zie ik ook de kinderen van groep 5-6 grote vorderingen maken."

Mario in de klas

De micro:bit is een vierkant plaatje met 25 led-lampjes, een batterij, een aansluiting voor de computer en een A en B knop. Priscilla: "Als je de micro:bit aansluit op je Chromebook, dan kom je op een website terecht, waar je van alles kunt uitproberen. Je programmeert de micro:bit, zodat hij bijvoorbeeld muziek maakt." Met de juiste stappen kun je volgens Priscilla ook een tekst op je beeldscherm laten verschijnen als je op knop A van de micro:bit klikt. En een andere tekst als je op A en B tegelijk klikt. "Kinderen hebben zo snel door hoe het werkt. Snel na de opdracht zag ik hartjes en sterretjes op de beeldschermen verschijnen en tijdens de muziekopdracht klonk zelfs het Mario-deuntje door het lokaal."

1,5 uur focus

In de klooi-koffer zitten nog meer materialen om mee te experimenteren. Kopertape en een usb-kabel bijvoorbeeld. "Daar gaan we de komende weken ook mee 'aanklooien'. Er staan namelijk nog voldoende leuke opdrachten in het bijbehorende boekje. Zelf probeer ik het thuis natuurlijk ook uit, maar ik sta er versteld van wat de kinderen in de les verzinnen. Vooral als ze samenwerken, zie ik bijzondere resultaten. Ik hoor regelmatig: wow, als ik dit doe, gebeurt dat. Wat zal er gebeuren als we er nog een stap aan toevoegen?" En ook als het niet werkt, ziet Priscilla de leerlingen focussen op een oplossing. "Ze zijn gemakkelijk 1,5 uur geconcentreerd bezig. Met deze koffers werken we volop aan de 21e eeuwse vaardigheden en dat brengt ons allemaal verder. Mij ook! Dus ik wil alle collega's adviseren hier op één of andere manier mee aan de slag te gaan."

Lees meer over Expeditie micro:bit op www.lekkersamenklooien.nl

Pak jij de volgende 'open space'?

De laatste pagina van JL.nu staat open voor jou! Weet jij alles van omgaan met tieners, heb jij je verdiept in ICT in de klas, of wil jij je kennis delen over een ander onderwijsgerelateerd onderwerp?

Mail dan een korte motivatie naar redactie@JL.nu waarom jij de volgende open space zou moeten vullen.